

1. A nemzeti érték megnevezése: „Kórusok”-fonó jellegű
2. A nemzeti érték szakterületenkénti kategóriák szerinti besorolása

☐ agrár- és élelmiszergazdaság	☐ egészség és életmód	☐ épített környezet
☐ ipari és műszaki megoldások	☒ kulturális örökség	☐ sport
☐ természeti környezet	☐ turizmus és vendéglátás	
3. A nemzeti érték fellelhetőségének helye: Bögöz község
4. Értéktár megnevezése, amelybe a nemzeti érték felvételét kezdeményezik

☐ települési	☐ tájegységi	☐ megyei	☒ ☐ külföldi magyarorság
-------------------------------------	-------------------------------------	---------------------------------	--
5. A nemzeti érték rövid, szöveges bemutatása, egyedi jellemzőinek és történetének leírása

A fonó a női társasmunka legfontosabb alkalma volt. Az őszi behordástól többnyire a farsang végéig tartott. Szent Györgykor mindenképpen be kellett fejezni a munkát, mert úgy tartották, „hurka teremne a szöszen”. A fonás kezdőnapja kötődhetett valamilyen jeles naphoz, például Szent Mihály-napkor (szept. 29.), Imre-napi búcsú (nov. 5.) után kezdtek. Sokféle bizonyos munkák befejezéséhez kötötték, például a kukoricaszedés befejezéséhez. A fonóknak különböző fajtái voltak: asszonyfonók, asszony- és lányfonók vegyesen, és külön lányfonók. Házról házra jártak, vagy egy időre közösen béreltek házat. A múlt századi szokásgyűjtemény a házról házra járó fonó székely változatáról szól: „Télben, mikor fonás ideje van, a székely leányok ma egyik, holnap másik háznál gyűlnek össze fonni, s ezen összegyűlést nevezik ők guzsalyos vagy korusnak” (Részó Ensel 1867: 263). A fonóbeli ételeket, a világításhoz szükséges petróleumot, a fűtéshez a fát a fonóba járók közösen adták össze. A fonónak rendkívül nagy jelentősége volt a fiatalok társas élete, az udvarlás, párválasztás szempontjából. A fonóba járás kötelező volt, az elmaradókat felkeresték, kikolompolták, taligán húzták el a fonóba. A legények nemcsak a megjelenésüket, de a munkájukat is ellenőrizték. Ismert módszer volt az ún. *kulcspróba*. A hanyagul fonó lány szöszéből csak sokára hullott ki a kulcs. A fonóban helye volt a mesemondásnak, balladák, históriás énekek előadásának, dalok éneklésének, találós kérdéseknek, s főként a játékoknak.

A mi községünkben Béta-Dobó-Vágás falvakban a szalmafonó működött télen. Hasonló módon, mint a fent leírt gyapjú-fonó. Az „orokoly”(alakor) búzából nyert szalmaszálak fonásra alkalmasak. Megfelelő eljárás után, csíkokba fonják s ebből főleg kalapokat készítenek varrás, horgolás útján eredetileg, mára már géppel. Téli, hosszú estén gyűltek össze asszonyok, lányok „kalapot fonni”. Énekes, mesélős, tréfálkozó jókedvvel keresték meg a kiegészítő- vagy fő jövedelmet.

<https://www.arcanum.com/hu/online-kiadvanyok/MagyarNeprajz-magyar-neprajz-2/vii-nepszokas-nepi-nepi-vallasosag-A33C/szokasok-A355/jeles-napok-unnepi-szokasok-A596/november-A8B5/fono-A8F3/>

<https://www.arcanum.com/hu/online-kiadvanyok/MagyarNeprajz-magyar-neprajz-2/vii-nepszokas-nepi-nepi-vallasosag-A33C/szokasok-A355/jeles-napok-unnepi-szokasok-A596/oktober-A87D/kukoricafoszo-A8A4/>